

میتاگه انهوه له نوان پچانی حیکایهت و بهش بوونی بنووسدا... لهکینهوه: عهلی شخ عومه

زربهی چیرکهکانی "ئارام کاکهی فلاح" له ووی هه بژاردنی بابهت و کهسایهتی و چوونه نهو ووداو، خستنه ووی گهش نیگا، تایبه تمه ندیه کی جیا که رهوانه یان ههیه به جهرک، تانین و دروستکردنی پرسپاری خوهر له نهو بشاریهکانی ده قدا، ناتوان به ئاسانی وهامی دهسکهوت، لزان له بهکاره نانی تهکنیک و گهمهکانی، دهزان چن پاشه قول له خوهر ده دات، جهرک له ئا زیهی به له زهت دهستبه رده کات، نووسهر له نهو ده قدا، مهراقی داگه ان و نیشته جبوونی خوهر ده کاته تزی خولیاو ساکانی په یوه ندیکردن، لهره وهش دهق دهچته نهو نهزموونی خوهره وه، له نوان دهق و خوهر دا پرد دروست ده کات، له یچکهی دهقه وه، له سو کووچکهی نووسهر و دهق و خوهر دا، چه مکی واتا ده به خشت به خوهر، له گه پهدراوهکانی ده قدا، چیرکی "گوهمهکانی دزهخ" 1 هارم نییه تی گه انه وه، خای له قهری میتاگه انه وه دا ده بین، واتا خسه ته تی خگه انه وهی ههیه، له بری نه وهی چهرک ده ره کی بگه ته وه، مژووای نهو چیرکه ده بت، که نووسهر دهینووسه ته وه، خودی گه انه وه خای ده بت به تی چیرک، ههر له م ووه شه وه، چیرکه که کی له چه ند وورده حیکایه تی به شبهش کردوه، تهکنیکی پچاندن، تهواونه کردنی به شهکانی به کراوهیی واکهستوه، که کی نهو پارچه حیکایه تانه، له چه مکی ریزکردن دا، ده بنه تهواوکه ری یه کتر، له په یوه ندیه کدا، کر نه لژی ووداوه کان، له ک نه لژی گه انه وه جیا ده کاته وه، به تهکنیک جار کی ترجمه گهکانی گرچن داده ژته وه، نه خشی کخستنی کشی به شهکانی چیرکه که کی تهواو چاره سه رده کات، "گوهمهکانی دزهخ" وهک ناو نیشان، سامپه کی بچووه، خسه ته ته شاراوهکانی دنیای چیرکه که کی هه گرتوه، له ووی مانا وه له دوو دنیایی دژوازا ک بوونه ته وه، دزهخ وهک شوینی سزا، جگای نه نتاگه نیسته، له تهک دنیای سروشت و لبوردن و گیانی خ به خشین و به رائهت دا پارادکس نه نجامده دات، که نه ئامازهی لبوردن، نه سروشت، نه سینبولی خ شه ویستی نه دایه، ده کر سینبولی خ شه ویستی له گو دا خای نمایشکات، له گای گه انه وه دا، نووسهر به ئاوی که سی یه که می تاک، وهک نه هرک داوای نه وه ده کات، که س پرسپاری نهو ک دو

په يامه لښه کات، که به پدراوه کاني دهقهوه، خوشک و براکاني و
نهمه وهرگریش له ناوکي دهقدا به يه کده گه يه نه، هر له سهره تاوه
نووسهر، باوي پ له نامه، سندوقي پچ پچ اوه کاني به سهرهات،
دهکاته خوازه يه، نه نيه سهره کاني نووسين و پکها ته کاني دهق
پ دهچو نه، به مانايه کي تر، باو و سندوق وه ک گاهه، به هه مان
ئو هرکه هه دهست، که ک گاي دهق پکها ته کاني هه دهگر، له
په يوه نديه کدا، دهق خو نهر به يه کده گه يه نه، ئاشکرا نه کردني
پکها ته کاني ک گاي دهق، وه نام نه دانه وه نووسهر له پرسياره کاني
خو نهر، هشتنه وه به نه زانراوي، دهرگا به دهق واه دهکات، که به
هرکي خي ههست، نووسهر له گه ياندني مه بست دا کد به کارده نه،
زيره کانه جي پ دهگر، له پشتر گووتمان، گهر گوو ئامازه
ئو وينداری به، پانهر لک به له کشکي دهقدا خو نهر نووسهر
ک بکاته وه، له باخچي ههستکردنه وه خو نهر دهکر به ن و بهرامی
به شايه کاني دهق واه بکات، له س نگی ئه وه کرداری داه نان و
نووسيني نه ده ب، پابه ندي خو نندنه وه، هم کرده يه ش پويستی به
مه ودايه کي زه مه ني هه يه، بگ هره وه چوار مانگی داناوه، تا له نه و
کرداری خو نندنه ودا هه موويان ک بکاته وه، له دهقدا نيسته جابکات،
هه به به بووني خو نندنه وه، نه ئه ماني وهرگر، نه دهق ده توان
بووني خي به لم نه، نه نووسهریش کاره کي بنياد ده نه، به ئه وه
له کرده ي خو نندنه وه دا، خينهر بب ته سه نتر، خو نهر دهق ده نه ته
ناو نه زمووني خيه وه، ده يکاته نه زموون تاي بهت به ني خي له وه به،
به مه ش له نه و نه زموون و ت واني نه جيا وازه کاندا، ت واني ني ئه
به شيانه ي ده ته ئاراهه، که له چير که که دا به هر يه ک کيان، به
ژووري تاي بهت به ناوي خيانه وه، به ش وازي خو نندنه وه جيا واز
ئامازه ي به کردوه، له نايه کساني ت گه يشتندا، له ژووره
جيا وازه کاندا، گفتوگي واکه ي ده کهن، خودي جيا واز، واتاي
جيا واز، دروسته کهن، به به هم وهرگرانه، واکا دروست نا به، له ته ک
گووتاری چر کدا ئاو ته بوون نه به قايل بوون دهستبه رنا به، گهر هر
ژوور ديزان و ه ننگدانه وه نه زمووني وهرگر کي هه گر تب،
د زينه وه په يوه ندي نه وانيان، به نووسهر ئاسان نيه، کخستن و
کولاجکردني هم حیکاي تانه، توانه وه تيدا، به سيازده مانگ بووه ته
دهق که ده توان نه هم له دهوري نه نه نني وشه و سحرې خه يا دا
ک بکاته وه، بگ هره وه که به زماني نووسهر وه ش وازي نووسيني
چير که که ده گ نه وه، پارچه کاني حیکايهت، ووداو و کوته نووسين،
له لايه ن دانه ره وه پ اسپ او، له ماوه ي سيانزه مانگدا
کخستوه، نه گه ربيني ئه وه له دهکر، وه خو نهر په نهاني له گه
دانه ردا به شدار به، يان دهکر "نارام کاکه ي فلاح" نه خي خو نهر

په نهانی، یان خه یایی، بې ځای نه فراندې، پاشه قول له ئمهی
 وهرگرېدات، وهك دانهر و بنووسی چیرك به ناوی "گوټه باخ"ی باوكه وه
 ځای خوښه ری په نهانی به خشیب به ځای، تا به ته واوی له نښو
 گڼ انكاریه كانی نښو دهق دا گه مهی ځای بكات، خوښه ری په نهان،
 پردی به یه كگه یشتنی نووسه رو وهرگره، بوونی استه قینه یی، ته نیا
 له ناووه ودا ځای نمایي ئاراسته كانی ناو دهق دهكات، به كرده ی
 گڼ انه وه، وشه به وشه له سره یهك داناوه، خوښه ری استه قینه
 له نښو بنیادی چیركدا تڼدا دهژی، هر چه نده ئم خوښه ری، به
 جیاوازی وهرگره وه دیاریكراوه، بې نمونه ئم نازانین وهرگره كان
 كه له چیرككه دا به خوشك و براكانی ناویان ده ځای، ته منیان،
 ئاستی ځای شنبیریان چه نده، بوونا گهرین، چه پرهون یان شتی دیکه ،
 دانه به چه مکی خوښه ری په نهان، به ده مامك، اسپارده ی سیانزه
 مانگ ځای له پرسپاری ئو كڼ بوونه یه قووتاردهكات، كه ژیان له
 نووسینی چیرك جیاده كاته وه، له ئستای گڼ انه ودا بووته
 هه بڅارده و چوونه ژووره وه دنیای دهق و چیرك، پچه وانه ی چیرك،
 ژیان لادان نیه له نهر ته باوه كان، ئه زموونه نوټه كانی دهق،
 شوازه كانی دهر بڼین ولایه نه كانی ئیست ټیكا، كه هه میشه له چه ندین
 لكډانه ودا ځای تازه دهكات وه، پچه وانه ی ژیان، دهق یان چیرك
 به خوښه وه وهرگره جیاوازه كان، له سرده می جیاوازدا، نهری و
 مانه وه بې دهق مس ګر دهكهن، به ځام كات ځای دهقی نووسراو
 نه خوښه ندر ته وه، مانا كانی ژیان له ده س ځای، پراو ځای ده ځای، له
 یاده كړ، لكاندنی ژیان به نووسینی چیرككه وه په یوه سته كه
 بخوښه ندر ته وه، ژیان دهر وا، وه ځای چیرك ده م ځای و ناروات،
 "گوټه باخ"ی باوك و دانه ری چیرك، كات ځای كه م ځای نووسینی پهرت و
 بڼاوی ج ځای شتووه، ځای له بگ ځای هره وه، یان له خوښه ری په نهان
 جیاده كاته وه، سیانزه مانگی له نښو نووسینه كانی دا بې دیاریكراوه،
 تا نووسینه كان بې خوښه وه ځای بڅر ځای و ئاماده بكر ځای، ګر چیی
 داك ګر ځای له مانه وه دهق، ته نیا به مانه وه نووسین خوښه وه
 په یوه ستر كراوه، وه ځای ئامرازه كانی گه یاندن، له نښه وه بې
 بڼه ځای ګر ناپاکی له تهك ته ندرستی دانه ردا بكات، به پڼی
 پڼه دراوه كانی دهقی به رده ست، له دوو س ځای دوا یی ته مه ندا، پیری
 بووه ته ځای ګری نووسین و ئاخافتن، به چاو نه بې ناتوان په یامه كی
 بگه یه نښت، س ځای چاو ځای نګدانه وه دهر وونه، ئاو نه یه كه، بریقه ی
 هه ستی نووسه تڼدا یه قده داته وه، تیا نووسی زمان ځای كه دهق ئاسا
 وشه كانی د ځای تڼدا ده خوښه ندر ته وه، داوی له بوردن و ما ځای له
 خوښه رده كانی دهكات، ده ځای " به مهرگی ځای م ئو كاره ده كم "چیرك،
 له و كاته دا وهك نووسه، په یوه ندی ځای له دهقه وه ده گو ځای ته وه بې

خوځنهر، ده يه وټ له نن و بښايه کاني ده قدا ما نا هه ځکځنن، قسه له تهک و اتادا بکهن، بهم شځوه يه، ده نگ و ژځدهر نامځنن، ته نيا ده قه به ئازادی، له فره ده نگي دا ځځ ده گځځځ، تاك ده نگي نووسر له نن و ده چټ و ده مرځ، مهرگي نووسر ځاده گه يه نرټ، چيتر بهر پرسيس نا بځ، چهند دهق زيندوو بځ، نه ونده نووسر ده مرځ، خوځنهر به کځ بوونه وه په يوه سته دکات، له ماځي ده قدا شوځني ده گرځ له نن و بښايه کاني ده قدا وه ځامه کاني خوځنهر ځپځده به خشټ، له ونوون دوور يانده خاته وه، "ئارام کاکه ځفلاح" وهک نووسر ځکي کارامه، له تيځري سځ کوچکه دا، په يوه ندي نووسر، دهق و خوځنهر ټهه ځکځشي په يوه ندي په کي ځزاني ده کات، له ميتا گځځانه وه يه کدا، به پځاکتيکځ له چوارچځوه ځياني ځزانځکدا، وه زيفه کاني له نن و ده قدا پځلينکړدووه، نووسر له "گوځه باخ" ځي باوکدا ځځ ده گځځځ، له پشت ده قه وه، له ژر سځبهري خوځنهر ځپه نهان دا، ځي به يه کځک له براو خوشکه کان پځناسه ده کات، که سيانزه ساځ، له واني ديکه گوره تره، له ماوه ځمانگځکدا، به ځاسپارده ځي "گوځه باخ" ځي باوکيان له ماځي ده قدا وهک خوځنهر ځخوشک و براکاني کځده کاته وه، به ديوځکدا له داځشتني چيرځکي سرکه وتوودا، نه وه ځمهي وهرگر و خوشک و براکان ځي ټدا نابينځ، که وهک ځزانځک نه دايکيان هه يه، نه خزم و کهس، ته نيا نووسري به ره مه که دياره که باوکه "گوځه باخ" ه، هه ميشه له ځيچکه ځاشکرا بووني ده ستنووسه کانه وه، وهرگر به به رده وامي واتاي نوځ له په يوه ندي ځزاني نن وان نووسرو خوځنهر و دهق، باوک و خوشک و براو ماځدا دروسته دکات، به پځي نه و نهر ټته باوانه ځزان و زانست، نا بځ بځ دايک هاتبنه دنيا وه، له نه بووني دايکدا ئاسځي پځشبينيان ده گځځځ، له سر نه م بڼه مايه ش نووسر واتاي نوځ بځ به ره مي نه ده بي فره هه مده کات، به ديوځکي ديکه دا، نووسري دا هځنهر نه به ستر او ه به پاشخاني دا هځنانځکي تر، که له دايک و نيشتي ماندا ځي ده نوځنځ، باکځاوندي نووسر، هه موو جيهانه، نهک به شځکي، له هه مان کاتدا، خوځنهر ځاسته قينه کاتځ جځنشينی ده قځک ده بځ، نا پرسځ نه م ده قه له چ شوځنځکه وه هاتووه، به جياوازي نه ته وه و ځه گزو زمانه وه، له هر شوځنځکدا بځ، دهق مځگه ځگشتي خوځنهره، نه وهرگر، نه نووسر، له نه خشه ځنيای ده قدا بځ سنوورن، له ماځي ده قدا نه بځ هيچ په يوه ستځکي ځزاني وهک ځځساي بايولځځي خوشک و براي وهرگر به باوکي نووسره وه گرځنادات، نه وه هزو پځسهي خوځنده وه يه، سرجه م وهرگره کان کځده کاته وه، ده يانکاته خوشک و براي يه کتر، نه و په يوه ندي خوځنده وه دروستيده کات، زځر له وه گوره تره که په يوه ندي ځزاني ته قليدي و په يوه ندي خوين و بايځلځي ده سته ريده کات، له شوځنځکي ديکه دا، نووسر له نن و يه کگرتني

ده قه كهدا، له دواليزمه‌ی دوو تپـ و انيني هاوډژدا، خو نهر له دوانه‌ی فـدان و هـگرتنه‌وه ئاگادارده‌كاته‌وه، فـدان، فـدانى ئه‌و كه‌سانه‌يه، كه به په‌يوه‌نديه‌كى بايـ لـژيه‌وه په‌يوه‌ستن، به باوك و دايكيانه‌وه، به هـكارى جياواز خراونه‌ته دهره‌وه‌ی دنيای نيشته‌جـبوني دهق و كه‌چهرى شـنبيرى، نه له ميژوو نه له شارستانيدا شوـنيان نيه، له بهرامبه‌ردا، بگـهره‌وه ده‌ت من ده ساـان بووم، "گوـه‌باخ" وهك باوكـ بـى گـاوته‌وه، چـن هـمويانى هـگرتووه‌ته‌وه تا مهرگى خـى قسه‌نه‌كه‌ين، چونكه جگه له چه‌مكى تـكست خوازى، تازه هيچ خـزانـ نايه‌نگرـته‌خـى، له فـداندا چاوپـشى له تاوانى گه‌وجانـدن ناكـر، هر وهك چـن ده‌ستخـشى له "گوـه‌باخ"ى باوكمان ده‌كر، سيانزه منداـى هـگرتووه‌ته‌وه، سيانزه كه‌س له ئاوـته‌بوونى نـو ده‌قدا، به سيانزه جـر به‌سهره‌اته‌كان ده‌گـنه‌وه، به مه‌ودايكى ئـستـتيكى و شيكرـدنه‌وه، ئاسـى پـشبنى ده‌گـن، كه هـگري تـوانينـكى نوـ بـ لادان بـ له شـوازه باوه‌كانى پـشـخـى، له تـگه‌يشتنى په‌يوه‌ندى خـزانى و پرسيارى نوـ ده‌ورژـنـ، جياوازى ته‌مه‌ن، هـگزو ئاستى شـنبيرى ده‌بـته هـى جياوازى خوـندنه‌وه و ئاسـى پـشبنى ئه‌وانه‌ى پـسـه‌ى خوـندنه‌ويان نه‌كرده پيشه، له تاريخيدا هاتنه دنياوه، قه‌د له شـنيدا، به خوـندنه‌وه جـگـى نووسهرى استه‌قينه ناگرنه‌وه، هر چه‌نده خوشك و براى يه‌كترين، به‌ام له گرـ كوـره‌ى خـشه‌ويستى ده‌قدا، باوكه "گوـه‌باغ" به مهرگى نووسهر، له نـو ماـى ده‌قدا زيندووويان ده‌كاته‌وه، ئه‌گر چى دهق به سيانزه مانگ كـخراوه، بگـهره‌وه سيانزه ساـ له خوشك و براكانى گه‌وره‌تره، دانه‌ريش سيانزه منداـى هـگرتووه‌ته‌وه، به ده‌قى ناساندوون، ئه‌م ژماره سيانزه‌يه، له سهرجه‌م بارودـخـه‌كاندا په‌يوه‌ندى به نووسهر، دهق و خوـنـروه هـيه، ئاماژه‌يه‌كى زه‌قه به‌وه‌ى كرده‌ى خـشه‌ويستى و خوـندن و شـنبيرى، له ناوچه‌يه‌دا، له مملانيه‌كدا، شووم و نه‌هامه‌تـى و نامـبوون ده‌سه‌به‌رده‌كات، نامـبوونى خه‌ونى نووسهرـك له دـزه‌خى داكه‌وتـكدا، درـژه به مانه‌وه‌ى گـانـه‌ويه‌ك ده‌دات، كه خـى تـيدا هم برينه، هم چاره‌سهر، چـن برين ئه‌و كاته دهرده‌كه‌وت پـويستى به چاره‌سهر ده‌بـ، ميتاگـانـه‌وه‌ش وهك چاره‌سهر، كا تـ دهرده‌كه‌وت، نووسهر قسه له‌ته‌ك خوـنـه‌ركانى دا ده‌كات، چى كردوه چى ده‌كات، چـن نووسهر خوى له گـاوـه‌ى چيرـك جياده‌كاته‌وه، له گـاى چيرـك له نـو چيرـكدا، كه لـره‌دا به دوو حيكايه‌ت ئاماژه‌ى بـ كراوه، له گـانـه‌وه‌دا سوود له ده‌قـاوـزان و پـكه‌اته‌ى ئه‌فسانه‌يى ده‌بينـ، به‌سهره‌اتى خـى به كه‌سايه‌تـيه‌كى خه‌ياـى ده‌گـنه‌وه، كه‌واته دوو بگـهره‌وه‌مان هـيه، يه‌كيان استه‌قينه‌يه، خودى نووسهره، ئه‌وى تريش خه‌ياـيه‌ پـشتر به

خوڼه نړۍ په نهان ئاماژه مان بڼه کړدوه، په کيان بگڼه هره وې دهرکيه،
 نه وېتريان ناوېکيه، حېکايه تې دووهم پېش ده خات، له پاشدا، له
 په يوه نډيه کدا ده بېستې به حېکايه تې په که موه، له حېکايه تې
 دووهم موه ده چې ته ننو نووسراوه کاني "گوڼه باخ" هوه له سهره تاوه، له
 گه مېه کدا وهك دانه ر و باوکی دهق، هه ځگرې ناسنامه ي "گوڼه باخ" له
 ديتگايه کدا، ئهړک و خسه ت ددات به گوڼ، له گه ځه فسانه دا
 ه ننگ ځځيان ده کات، هر جړه گوڼ ځک ځدی جور ځکه له دهق، يان له
 تځگېشتن و خوڼندنه وې دهق، هر جړه لځکدانه وېه کی دهق، خوڼنهر
 به جړه گوڼ که لڼنه کاني ننو دهق پځده کاتوه، ده که وځته خيا ځکړدن
 و چوونه ننو جيهانه کې، به ځوانيني گه ځک ئاماژه به چند لايه ننکی
 بابه ته که مان ددات، بڼه نموونه به بارگاويکړدنې خه سځه تې جياواز
 به جړگيربوون له ننو کځشکی ده قدا، ناوو خه سځه ت و کارو پيشه هشت
 جړه گوڼي هڼاوه، به ساغبوونه وې ئهم دهق و گوڼانه، "گوڼه باخ"
 دوڼه مند ده بڼ، ئهم کځشکه دروسته کات، سهرجه م گوڼه کاني تځدا
 به ځوکړدوه، له ديتگاي په که م دا ئاماژه به ځيزبه ندي، ناوي هشت
 جړه گوڼ دڼڼ، ده يه وځت له ځځگاي گوڼه وېه حه قيقه تڼ له سهر جړه کاني
 دهق و کړده ي خوڼندنه وې کځبکاتوه، له بهرامبه ردا به ځيزبه ندي
 حه و ت جړه له و زينده وهرانه ي، که له ده وروخولي گوڼ ده فڼ و
 ده سوڼنه وې، گرځپهک ئاشکراده کات، نووسهر ده زانځت چه مکی هر
 گوڼ ځک، ده قځک، خوڼندنه وېهک له دهره وې ځيدا گرځپه کی دهره کی
 دځته سهر ځځگاي، کاريگه رپهک زهق ده که نه وې، که به و زينده وهرانه وې
 گرځدراوه، ئاماژه ي بڼه کراوه، وهك "په پوله، هه ننگ، خا ځا ځا ځا، که،
 شه وگه رد، زیکزيکه، قومري و بولبول"، به ځام له بهرئو وې ئهم
 زينده وهرانه، خوڼنهر ئاسا هر په کيان به جړه ځک جڼشيني ئهو
 ځيزبه نډيه ئه بن، يان نابن، به دهق و خوڼنهر بارگاويکراوه،
 ناتوانن نه ځني بووني ځيان به يهک جړه بد ځزنه وې، "گوڼه باخ" له سهر
 ه ځځکي دياریکراو، به هاوېيني په کی جياواز، به سه پاندي ناوي
 گوڼه کان به "گوڼه کاني دځزه" چه مکی ئهو په يوه نډيه
 هه ځده وېه شڼڼته وې که دهق ئهو به هه شته نييه نووسهر سهرجه م
 خوڼنهره کان تځيدا به يه که وې ده لک ڼڼ، ئاسي چاوه ځواني، تڼ ځوانيني
 ئهمو خوڼنهرېش له بڼشايه کاني ده قدا ده گڼځت، گوڼه کاني دځزه،
 گوڼي ئهو ده قانه ن ناخوڼندر ځته وې، ئهو ئاشقانه ن که دځخواره کانيان
 نه ده يان خوڼڼته وې، نه ده يان بڼڼ، کځ پځشيني ئهو ده کات گوڼ له
 دځزه خدا هه بڼ، جگه له په راو ځخستني سيحري ئهو په يوه نډيه کور به
 کچه وې ده بېستې، دهق به ناوېه ځکه وې گرځده دات، بڼه نزیک خستنه وې
 تڼ ځوانينه کاني، به ئه فسانه تراژيډيا حېکايه تې کوڼکي نه ناس بڼ
 خوشک و براکاني ده گڼځته وې، که ناوبراو له داخ ئهو ي له

بـئاگاییدا پـی به کرمـك دا ناوه، دواى ئهوهى خـى دهكوژـت، پاش
 ماوهیهك لهسهر پردی "چینهنت" خـى دهبینـت، ئهم پرده له ئاینی
 زهردهشتیدا باسکراوه، دهقئاوـزانی لهتەك پردی سیراتی ئیسلامیدا
 دروستکردوو، ههـگرى ههمان خەسـهـتن، به پهـینهوه بهسهریدا
 دهتگهیهنـته بههشت، ئهم بـجگه له عەشقـکی ناکام، ههست ناکات هیچ
 تاوانـکی کردبـت، بهـام پردهکه تا دـ تهسکتر دهـبـت، ئهم ههر
 بهردهوامه لهسهر ـــــــــیشتن، پردهکه وهـك گوـزانـکی لـد، قاقوقولی
 قاش قاش دهـبـ، پـش ئهوهى دهـرگای بههشت بکاتهوه، تاسهیهـك
 دیباتهوه، به قسهى خـى تهنیا لهبهر مردنی کرمـك له دنیادا خـى
 کووشتوو، ئهم پرده چـن واتەسـک بووه، له تووره بوونـکدا دهـزانـ
 وهـك تاوانبار ههژمارکراوه، خوـنى بـتاوانی تـنـك تـنـك له قـچی
 دهـتـک، بهـام کاتـك له لـکچواندنـکدا، بهراوورد به ـــــــــژی مهحهشر،
 که تهنیا له سزاو پاداشتا بهرجهسته بووه، دنیای پـش مردن، له
 ژياندا بیرکردنهوهو کردهى نووسینی ئهدهب دهیگهیهنـته ههمان
 ئاومـدی، کردهى بیرکردنهوهو نووسین له ژياندا وهـك ئەشق
 پاداشتهکەى خوـن لـهاتنه لهمهحهشردا، گهـیشتن بهم بنهسته،
 ئاوـتهى بوونی دوو دنیا، تـههـکـشکردنی کردار له دنیا و دهـرئهـجام
 له پردی "چینهنت"، هـشبردنهوى ئومـد له دنیا، بـهوهدهى لهو
 دنیا، نووسین له شوـنـك، خوـندنهوهو لـکدانهوهى جیاواز له
 شوـنـکی تر، وادهکات له دنیادا کرمـك بکاته بیانووی سزادانی خـى،
 پـشتر گوتمان ههوت جـر زیندهوهر و ههشت جـر گو، گرـیهکی دهـرهکی
 ئاشکرا دهـکن، ئهوهى باسما نهکرد، گرـیهکی ناوهکیه، له ـــــــــیچکەى
 پهیوهندی کرمـکهوه، له ناوهوه هاوسهنگی به دهـرهوه دهـدات، چـن
 نهبینینی یار، له زهـمینەى عەشقدا، دهـبـته کرمـکی نهـبـنراو، له
 هـگهوه ناو ههناوی دهـخوات، ناو قەدى گو، دهـق، وشـک دهـکات، نووسهر
 بهـبـ خـشهویستی و نووسین زیندگی ناکات، گو دهـق ناگر، دیقی
 نهـبینینی خـشهویست، بوو به کرمـك، کاتـ تهست دهـشوا له بینینی
 کچهکه، ئیتر مهراقی بینینی نامینـ، کرمهکه دهـکوژـت، له
 بـئاگاییدا پـی لـدهـنـت، له ـــــــــاستیدا ئهـو بـئاگایه دانپـنـناکە،
 ـــــــــاساندنی لهتەك سروشتی پهیوهندی ئهـوینداریدا کردوو، بهوهى
 پـسەى ئهـوینداری خـى له خـیدا ههـوـنى له بـئاگاییدا
 مووتووربهدهکات، داـبـان لهتەك ئاوهزدا فهراههـمدهکات، لهسهرـکی
 تـرهوه، پـش ئهوهى پـ له کرمهکه بنـ، بیکوژـ، ئهـو کرمه له کـیاد
 دا ههمان ئهـو کرمهیه پـشتر له هـگهوه ههم بوون، ههم بههره
 نووسینی "گوـهـباخ"ی وشککردوو، کهواته به کوشتنی کرمهکه، تـهـه له
 کوشتنی خـى و مردنی بههره نووسین دهکاتهوه، نهـبینـ، بـ ئهـمهکی
 خـشهویست، کرمـکه، ناتوانـ به کردهى نووسین و ئهدهب، تـهـوانینی

ئەوئى بەرامبەر بگەت، ئەمەش دەتە فاکتەرەك، مەراقەك، بە
خەكوشتن سزاي خەي دەدات، لەسەر پردى مەحشەريش، لە سەنگەي ئەوئى
بە سزاوئە گەيشتوئە بە دەرگاي بەهەشت، ئەم لەبەردەم دەرگاي بەهەشت
وئەي پەرسىياري سزادانەكەيەتەي، وەئەمى دەستناكەوت، لەبەر دەرگاي
بەهەشت كاتى ئەو كچە نابىنە، بە غيايى كچەكە لە بەهەشت، كرمەكە
دەتەوئە يادى، دووبارە بىر لە سزادانى خەي دەكاتەوئە، لە دنيا
كەرمەك بوو، لەرەش وەئەمەكە، دەكرە لە دەرەخدا بىدەتەوئە، گەر لە
دنيا دا ئومەدەكە هەبە، بەمەردن يان بە خەكوشتن، وەئەمى پەرسىيارەكانى
بەئومەدى بەدەنەوئە، ئەوا لەو دنيا لە نەمرييدا ئەو ئومەدەشت
نامەنى، بەو بەئومەدييەوئە، بەناچاري لەسەر پردى "چىنقەنت" خەي
فەدەيە ناو دەرەخەوئە، بەئەم نەگەيشت، فەريشتەكان گەرتيانەوئە، لە
بەشايەكدا مايەوئە، نەيتوانى نە لە دەرەخ، نە لە بەهەشت، نە لە
دنيا، نە لە مەحشەر بگات بە خەشەويستەكەي، پەرسىياري زەر،
هەبەتاردەي كەمى بەوئەم، نە لە ژيان، نە لە نەو دەقدا، چىتر
هەلى گەئەنكارى تەدا نابىنە، حىكايەتەكە دەچەت، نە بە مەردنى
نووسەر، نە بە ژيانەوئە خوئەنەر، نە لە بەشايى دەقدا، لە نەوان
بەهەشتى خوئەندەوئە و دەرەخى گەئەنەوئە دا، ناتوانە بەردەوامى بە
گەئەوئەي حىكايەت بەدات، چەشماوئە، دەتە حىكايەتەيەكەم، لە ووي
بنياد و ووداوو بىرەكەوئە، بە دەقئاوئەزان گەبەستە لەتەك
دوو حىكايەتەي ئەفسانەيدا دەكات، يەكەم ئەفسانەيەكە دەرەكەيە، كە
ئەفسانەي سىزىفە، دووئەم ناوئەكەيە، پەنەكرەنى ئەفسانەي حىكايەتەي
دووئەمە، لەم پەنەكرەنە دا تەگەيشتەي ئەو كوئە نەناسەكەيە، جگە
لە خودى "گوئەباغ" بەو لاوئە كەسى تر نەيە، كاتە ئاشقى كچەكەي
دراوسىيان دەبە، ئەم كچە لە بەلەكە نەكدايە، ئەمەيش ئەكرە پاتە،
خەريكى جومناستىكە، لەبەر گەيشتن بە پەنجەرەي كچەكە، سەرى پەتەك
بە دارەكەوئە دەبەستە، سەرەكەي تەريش هەبەدەت تا كچە بە
پەنجەرەكەوئە بىبەستە، بەئەم باوكى كچە هەموو جارە، بە قەرتاندى
پەتەكە، هەوئەكەي ئەم پوچدەكات، دەيخاتە خوارەوئە، لەگە هەر
كەوتنەكدا، شوئەنەكەي دەشكەت، لە دەرئەنجامى باكرائوندى ئەو شكستىە
زەرەنە، ئەم زياتر هەوئەدەت ئەو تەرادىسيونە باوانەي كەمەگا
بەشكىنى، كە بوونەتە لەمپەرەك ناھەتە لە چوارچەوئەي پەيوەندى
ئەويندەري دا، ئەم بە كچەكەوئە دەبەستە، بە پەچەوانەوئە، كارەساتى
كەوتنى ئەم لاى كچە و باوكى دەبەتە جەگاي قاقا، سىزىف ئاسا
كەئەنادات، لە دوا هەوئەيدا، پەتە دروستدەكات، بە چەقەو مەقەست
نەقەرتەت، لە بەرامبەردا باوكى كچە، هەرچى شتى تىر هەيە، دەبەستە
بە پەتەكەوئە، كوئە، لەسەرى دەرەوات، خوئەن لەژەر پەيوە فيچقە دەكات،
دەگاتە لاى كچە، بنى پەي قاش قاش بووئە، لەسەر وادەي گەيشتن، دەبە

ماچی کچه بکات، له بهر ئهوی یه کهم جارییه تی ماچ ده کات، ده شنه ژبت، ده که و ته خواره وه، له بئاگاییدا، پ له کرمک ده ن، لره وه نووسه ری خه یا، ئاماژه به وه ده کات، کو ی حیکایه تی یه کهم و دووهم، هه مان که سن، له دوو شوینی جیاواز، دوو چاری هه مان به سه رها ت ده بن، له حیکایه تی یه کهم دا، به تاوانی خه ویستی، له سه ر په ته که یه، خوینی ل ده تک، پده چت خ ی نه یه و بت بگات به مه به ست، ماچه که بکات، ده که و ته خوار، پ له سه ر کرمک ده ن، ئه م هه گه ران و بریار وه رگرتنه، ده رخی کمه ی لکدانه وه ی ناوه خن له ده روونی "گو له باغ" دا ئاشکراده کهن، پده چت ئه م کچه له کمه گایه کی چینایه تی ک نه پار ز په روه رده بووب، خه سه ته تی چینه که ی خ ی هه گرتب، دوو چاری نام بوونی سه کسی بووب، ده بت ماچت ده ده م، به ام پی نا بت خه شمه و بت، ئاماده یه ماچی بدات، خه شینه و بت، له بری ئه وه ی د ی بی بسووت، به قاقاوه پی پده که ن، "گو له باغ" به کرده ی خه ویستی، نام بوونی سه کسی له بارده بات، که چی کچه که به نام بوونی سه کسی، قه ربووی خه ویستی ده کات، له باریده بات، ئه م هاودژی بوونه ی ت و انین، دوو ووی خو ننده وه، له هاوک شه ی په یوه ندیه که یاندا، ته نگه ژه یه ک سازده کات، له گه نیگایه کی نامر ییه وه، پردی به یه که گه یشتن شیه ده کات، کور ده کات ه اوچی، کچ ده بت ته نه چیر، هه به ت که پیده گات، ده بیاته وه، خه اته که ی گه یشتن نییه به کچه که، به کو کوشتنی هه وس که، مردنی کرم که، بردنه وه ی ماچ که، ساکانی ئه م یاریکردنه، نه له ته ک هه ست و سزی ئاشقی ناکامدا، نه له ته ک سروشتی خه ویستیدا، یه کنایه ته وه، له و جره په یوه ندیه دا، له ته ک بنه ماکانی یه کسان ی کو و کچدا پاراد کس ئه نجامده دات، له لایه کی دیکه وه، کچه چاک ده زانی، له ناوه وه هه ست به و جیاوازی داب انه ده کات، به یه خ ی ده شار ته وه، نا هه بت ببین، ده کر له ئاست ئه و په یوه ندیه دا شهرمه زار ب، شایسته ی ئه وه نه ب که س به و د سه زییه وه قوربانی ب بدات، یان له بده سه بتیدا ده ستی چاره نووسک بووه، تراژیدیا به کمدیا، په یوه ندی ئه وینداری به سه کس، زام و برین به خه بات یان به ماچ تیمارده کات، ئه و پکه نین و قاقایه، پکه نینی گه مژه یه، نه پردی سلک که ناقرتت، نه پردی "چینه نت ی" ئه فسانه یی، نه یتوانی ئه و نه نییه بشار ته وه، که ئه م یه کهم جاری ب ئه زموونی ماچ ده کات، ده شنه ژبت، به ام له بهر ئه وه ی کچه ده ش یه کهم جاری نه ب، ناشنه ژبت، سحر ی یه کهم به یه ک گه یشتنی تدا به تا ده ب، ئاشقی ناکام گومان ده کات، ماچه که ناکات، له بری ئه وه ی ماچ ئاشتی بکاته وه زیاتر توو هی ده کات، دوو جار له دوو پردی جیاوازدا، خ ی ده خاته خواره وه، ئه وه ی ده یخاته خواره وه ماچ نییه، جیاوازی و نایه کسانیه، هتکردنه وه ی

ماچ هټکړدنه وه و کهوتنی ئه و چینه یه، مرځ څ له څه ویستیدا نابینځ، خو ښندن له ښو ده قدا پهرتده کات، ناوه ښځ له واتادا به شبهه ده کات، نووسهر له تهک نووسین و داه ښاندا په کده خات، له هر که نارکه وتنی ئیلهام ښکدا، تاوان و گومان ښک هه یه، مټیفی ئاشق ښکی ناکامی له پشته، ئه و که بگات به و کچه، ئیتر نه ئه و پشته، نه ئه و مټیفه نام ښځ، ئه و هه موو ئازارو ئه شکه نجه یه به ماچ څ قهر بوو ناکر ښته وه، گهر ئه مه سووکا یه تی نه ښ به به ها کانی په یوه ندی گیانی ئه وینداری، ئه دی چییه، له حیکایه تی دووهم دا، به تاوانی ئه وهی له سهر کرم څی کووشتووه، له سهر پردی “چینفه نت”، کات څ ده گاته بهر ده رگای به هه شت، څی ده خاته خواره وه، ئستا له ئاسماندایه، له بر نه چوونی ښ به هه شت، داوای گه ښانه وه ښ دنیا و توی گو ښکانی دزه څ ده کات، ئهم که له دزه څی څه ویستییه وه بگه ښته وه، ده ښ توی گو ښی دزه څ ښځ، کات “گو ښه باخ” ی باوک، ده یویست بگه ښته وه دنیا، ده بین ښ یاره که ی له به له ک ښه کده دا نه ماوه، سه فری کردووه له دنیا که ی دیکه دا ده کاته ده رگای به هه شت، له و دا هه سته ده کات، چن منی ئاشق له منی نووسهر، نووسهر له دهق، دهق له خو ښهر، ئه شقی ښهر له سحر ی ښ ښځ دراو جیاده ښته وه، که بنیادی دهق له گر چن، پردی “چینفه نت” ی ئه فسانه یی له په تی دروستکراو، ده تراز، ئهم څی فر څ ده داته خواره وه، نووسراوه کان زرن، پارچه پارچه، ئیتر ښی مونتاچ ناکر، له شو ښځ کدا باسی ئه و سیانزه منا ښه ده کات، چن “گو ښه باخ” کردنی به خوشک و برا، “گولباخ”، نه له م دنیا، نه له و دنیا، له دوو پرد دا نه ی توانی برینه کانی ژرپ ښی سار ښکات، تا هه ردوو پ ښیان ښی، حه زی ده کرد سه رجه م نووسینه کانی، مونتاچ بکر، بگ ښه ره وه، له دوا ی داگه ښانی گشت لاپه ښه کان، نه گه یشته به وه ښامی ئه و پرسیارانه، ښ “گو ښه باخ” به به هه شت ښازی نه بوو، ئهم نووسینانه ی ښ تکه ښ و پکه ښ بوو، ښ په شیمان بوو، گهره کی بوو ښته وه ښ دنیا، هه موو ئهم شتانه ی ښ کچ ښه بینراو بوو، له بهر باراندا، فرم ښکی ئهم نابینځ، “ئهی یار من ت نابینم، وهک نه بینینی ت ښ فرم ښکه کانم، من له بهر باراندا ده گریم، ښیه فرم ښکه کانم دیار نین، ئهی ت ښ دیار نیت “چیر ښک، شاردنه وهی نیشانه کانی ئه وینداری، کاره ساتی که نارکه وتن و مردنی لده ښته وه، “گو ښه باخ” پش ئه وهی به سروشتی بمر، ئه و له و ساته وه څی کووشتووه، که کچه که له به له ک ښه کده دا نابینځ، لای ون ده ښت، له ته نگه ژه ی بووندا، ده یه و ښت به نووسین، باری دهروونی سووکبات، نا ښکی، پچ ښوون نووسینه کانی، ه نگدانه وی نه بینینی کچه که یه، تیکه ښوونی فرم ښک و بارانه، غه ربی و دیده نییه، گریان ی پیاو خو ښه له گ ښانه وهی چیر ښکی “گو ښه باخ” دا به رده وام به ش ښه وهی

جیاواز، له ژیان و ده قدا دووباره ده بتهوه، له مهرگځکی ناسردا، له دهرهوهی ځاندا، هاوبهشی گرځیهکی ب ټومدن، به هی تهوهی نه دهق، نه کچه، به گریان نه ب ناتوانن دنیای بدهن، له دووباره بوونهوهی هه وکانی گه یشتن به کچه و نووسینی دهقی نازارو شکست، باران و فرم سځ، له فشار کدا یهکیان گرتووه، له تهک ټټ حی هونه ریدا ناگونج، له دواچاردا نه بینینی کچه وهک ټټ ح دهیکوژت، کرم ک دهکاته بیانوی ځکووشتن، دهران ټ نووسینی چیرک، دهق پارچهکانی بهشی تهوه ناکات، کچه که ببینتهوه، ئایا دیارنه مانی کچه که نابته هی تهوهی، دووچار، له سر دوو پرد و دوو دنیای جیاوازدا، ځی بکوژت، ئایا تم کچه خوینی "گوته باخی" له تهست دهگر، یان کچهکی کردووه ته بیانوویهک تاخی به دواي مردندا بگه ټټ، که دوو مردن دهکاته بژاردهی یهک تهشق، یان تهشق ک ده بته پشهنگی دوو مردن، تهدهب دهسته وهسانه، ناتوان هیچی ب بکات، ئیتر متمانهی نه به نووسین، نه به ژیان نامندن، وهک سزادان ک و تهته کردنه وهیهک، ب نازاردانی کچه، ههستکردنی به گوناوه، له تهفسانهی ځهویستییهوه، مردنکی تهفسانهی هه ده بژرټ، ده بینین ب گرځی هر گځی زینده ورکی داناوه، کرمکی نادیار له هگوه چن بووه ته گرځیهک، له ناوهوه ټټ حی دهخوات، وهک دهقهکانی به مهرگی نووسر، چن به ژیانوهی خو نهر، ځی دهرټ، له گه ان کدا لکه وتهکانی تهوینداری ده هټتهوه، چن له دابهش بوون کدا، گو له هگ، دنیا له قیامت، ژیان له مردن، بههشت له دزهخ، دانه ر له خو نهری خه یی، گځانهوهی دهرهکی له گځانهوهی ناوهکی، ځزانی دهق له ځزانی تهقلیدی جیادهکاتهوه.

ژیدەرەکان